

RECENZIJA I PREDGOVOR KNJIGE VUKA USKOKOVIĆA "PRINCIPI HOLISTIČKE NAUKE BUDUĆNOSTI" (2006)

Jedva da je prošlo nešto više od godinu dana od pojave prve knjige, "Na putu redukcionističko-holističke ravnoteže savremene nauke i društva", a već se pojavljuje i druga knjiga, "Principi holističke nauke budućnosti", kao nastavak i produbljenje prethodne knjige mladog mr Vuka Uskokovića, profesionalno veoma uspešnog mladog doktoranta fizičke hemije, a privatno velikog poklonika umetnosti i duhovnosti. Mladani Vuk nesumljivo piše veoma lako i brzo, uz precizno citirani neverovatni opus od blizu 350 literaturnih jedinica iz nauke i filozofije, umetnosti i duhovnosti.

Kao i prethodna knjiga, i ova se bavi kritičkom elaboracijom odnosa vladajuće zapadnjačke redukcionističke racionalno-naučne paradigme (utemeljene pojavom humanizma i renesanse, i eksplozivnim razvojem fizike i drugih partikularizovano izdiferenciranih prirodnih nauka u poslednja četiri stoleća) i danas marginalizovane istočnjačke holističke kreativno-religijske paradigme (karakteristične za sve klasične civilizacije, sa počecima u prošlosti koji se mere milenijumima) – ali sa jakim kvantno-holističkim nagoveštajima velike sinteze dve paradigme, što će nadajmo se iznedriti bolji i srećniji svet – zašta Vuk u knjizi pruža mnoštvo instruktivnih citata i lucidnih argumenata.

Čitanje i recenzija i ove knjige doneli su mi ponovo veliko lično zadovoljstvo, zbog sopstvenih istraživanja kvantnih osnova svesti i njihovih fundamentalnih implikacija (sa brojnim empirijsko/racionalnim potvrdama, koje sam asocijativno prepoznavao čitajući knjigu). Tako, pridruživanje individualne svesti manifestno-makroskopski-kvantnom akupunktornom sistemu, uz primenu teorijskih metoda asocijativnih neuronskih mreža i kvantne neuronske holografije kombinovanih sa kvantnom teorijom dekoherencije, ukazuje na dva fundamentalno razlikujuća kognitivna modusa individualne svesti, prema jačini sprege svest-telo-okruženje: slabo-spregnuti kvantno-koherentni direktni (u religijsko/kreativnim prelaznim i izmenjenim stanjima svesti) i jako-spregnuti klasično-redukovani indirektni (u perceptivno/racionalno posredovanim normalnim stanjima svesti) – uz uslove uzajamne transformacije dva modusa – sa značajnim religijskim i epistemološkim implikacijama vezanim za ponovo uspostavljenu jaku spregu kvantno-holografskih sadržaja svesti sa telesnim okruženjem, klasično-redukujući tako direktno dobijeni kvantno-koherentni informacioni sadržaj – objašnjavajući principijelno neadekvatnu informacionu racionalizaciju svakog direktnog kvantno-holografskog spiritualno/religioznog mističnog iskustva! Istovremeno, analogija matematičkih formalizama Hopfildove asocijativne neuronske mreže i Fejnmanove propagatorske verzije Šredingerove jednačine ukazuje na kolektivnu svest kao moguće ontološko svojstvo samog fizičkog polja sa različitim mikrokvantnim i makrokvantnim (i nebiološkim i biološkim, i realnim i virtuelnim) eksitacijama, što je i široko rasprostranjena teza istočnjačkih ezoterijsko/religijskih tradicija – pa onda memorijski atraktori kvantno-holografске prostorno-vremenske mreže kolektivne svesti mogu biti tretirani kao psihosomatski kolektivni poremećaji koji predstavljaju generalizovane (kvantno) holističke povezane-sa-poljem zapise (uključujući interpersonalna isihastičkom-molitvom konačno-reprogramabilna opterećenja) – što može predstavljati biofizičku osnovu (kvantno) holističke globalne psihosomatike, sa religijsko/društvenim implikacijama o neophodnosti transpersonalnog spiritualnog kvantno-holografskog brisanja svih nepoželjnih kolektivnih memorijskih atraktora (koji će ne-reprogramirani molitvom inače vremenom dovesti do razvoja psihosomatskih bolesti ili međuljudskih sukoba u ovoj i/ili narednim generacijama kojima se transpersonalno i nesvesno prenose). Tako se čini da je ustvari kompletna psihosomatika kvantni hologram, i da se to odnosi i na kolektivnu i na individualnu svest, što asocira na hinduistički odnos Braman/Atman, kao celine i dela u kome je sadržana informacija o celini. Pomenuta kvantno-holografška slika implicira i da kvantno-holografski hijerarhijski delovi nose informaciju o celini, omogućujući suptilnu kvantno-informacionu fraktalnu spregu između različitih hijerarhijskih nivoa: akupunktorno-baziranu-kvantno-informacionu kontrolu ontogeneze i morfogeneze, počev od prve deobe oplodene jajne ćelije kojom započinje i diferenciranje akupunktornog sistema (električno-sinaptičkih "gap-junction" spojeva; kvantno-holografsko-jezički-uticaj na ekspresiju genoma; kao i fraktalno-informacionu spregu različitih hijerarhijskih nivoa u Prirodi (od kojih je svakako najfascinantnije matematičko otkriće "Biblijskog koda" na nivou preferencija kolektivne i individualne istorije kodirane u Mojsiju-predatom-Petoknjžju Starog Zaveta na g. Sinaju pre 3000 godina – koje se može interpretirati kao posledica kvantno-holografске sprege kosmičke kolektivne svesti (Boga!?) i njene svake izvorne

manifestacije (uključujući Petoknjižje Starog Zaveta, kao i svaku individualnu svest) – što još uvek ne znači striktni determinizam Istorije postojećim stanjem kolektivne svesti, čiji memorijski atraktori mogu biti reprogramirani milosrdnom molitvom za druge tako uklanjajući interpersonalna opterećenja kvantno-holografske Hopfildove neuronske mreže kolektivne svesti – ostavljajući prostor za slobodnu volju i uticaj na buduće preference).

Pomenuta istraživanja svakako su na liniji ponovo probuđenog naučnog interesovanja za istraživanje fenomena svesti u poslednjoj deceniji proteklog veka, sa značajnim doprinosima i naše naučne sredine – uz nagoveštaje pojave velike sinteze racionalno-naučnog (klasično-redukovanog, u normalnim stanjima svesti) i kreativno-religijskog (kvantno-koherentnog, u izmenjenim i prelaznim stanjima svesti) modusa spoznaje u okvirima nove (kvantno-holografske) holističke paradigme.

Vukova knjiga anticipira pojavu i neophodnost ove sinteze za jedan bolji i srećniji svet, u kome uloga svakog pojedinca postaje nezamenljiva zbog uticaja i brige za zajedničku baštinu – kolektivno mentalno okruženje – kroz praktikovanje molitve, meditacije, negovanje čistih misli i lepih osećanja, kroz 'ekologiju uma i ekonomiju mora' u svakodnevnom životu, u osveščivanju sebe i drugih kao delova holističke celine. Knjigu zato toplo preporučujem svima zainteresovanim za teme iz domena popularne nauke – jer nudi neobično inspirativnu argumentaciju za istinsku potrebu holističkih modela ponašanja, što je svakako fundamentalno pitanje i mentalne higijene i građanske pristojnosti, odnosno i duhovnog i građanskog morala.

U Beogradu, maja 2005.

Prof. dr Dejan Raković